

saadan anset for at være nødvendig. Ganfke vist vil der ogsaa med en Bestemmelse som den foreslaaede i enkelte Undtagelsestilsælde kunne optaa Kunstliker, som vel næppe ved nogensomhelst Bestemmelse ganfke undgaas; men ligesom den vil give den Rejsende en med Lovgivningens Aand i Almindelighed stemmende Frihed, saaledes vil den berettigede og forpligtede Toldvæsenet til at vise den Liberalitet, som Forholdet kræver, uden at det derved kommer i Strid med Lovens Ord. Følger derimod den Rejsende ikke selv med Godset, men dette indkommer som enhver anden Vareforsending, er den hidtidige Regel bibeholdt, at det kun indgaar frit, naar det af Toldvæsenet skjønnes at være brugt, og naar der afgives Forsikkring paa Tro og Love om, at Gjenstandene ere brugte og bestemte til den Vedkommendes eget fremtidige Brug. De Hensyn, som have bevirket den ovenfor omtalte Bestemmelse, ere nemlig ikke tilstede i samme Udstrækning i de her omhandlede Tilsælde, og en Udvidelse af hin Bestemmelse til disse turde mulig altfor let give Anledning til Misbrug og Ulovligheder.

I Forflaget er i Forbindelse hermed optaget en hidtil savnet Bestemmelse om, at brugte Klædningsstykker v. dsl., som have tilhørt her i Landet Hjemmehørende, der ere døde udenfor Landet, indgaa toldfrit. Denne Bestemmelse vil bl. A. navnlig finde Anvendelse med Hensyn til i Udlandet døde Søfolks Efterladenskaber; der sendes tilbage til deres herbærende Familie, og som efter den bestaaende Lovgivning kun kunne indføres uden Toldafgift, naar der foreligger Oplysning om eller Forsikkring for, at vedkommende Gjenstande i sin Tid ere udførte herfra.

Punkt d svarer til det øvrige, ikke under b optagne Indhold af § 17 a i Loven af 1863, og Punkt e svarer ganfke til Bestemmelsen i § 17, b, i nysnævnte Lov, ligesom under l og m er optaget Indholdet af Lovens § 16.

I nysnævnte Lovs § 18 er Toldbestyrelsen bemyndiget til at indrømme toldfri Indførsel bl. A. for „Jernstyks og Projektiler, der af Militæretaterne indforskrives til sammes Brug“, samt af „Kunstværker, hørende til Billed-

hugger- eller til Billed- og Stempelftjæverkunsten, naar deres Egenkab som Kunstværker behørig oplyses“, og af „Oldsager, ethnographiske Gjenstande og værdige til offentlige eller til private videnskabelige Samlinger.“ Der er forment i Almindelighed at burde fastsættes Toldfrihed for de paagjældende Gjenstande til Militæretaterne og de øvrige ovennævnte Sager, naar de indkomme til offentlige Samlinger. Hertil sigtende Bestemmelser ere derfor optagne under Litra k og i.

Til § 3.

Denne Paragraph ere ligegyldende med § 13 i Loven af 4de Juli 1863, kun at den der indeholdte Bestemmelse om, at der for Salt, som indføres i svenske Skibe af 5 danske Kommercelæsters Drægtighed eller derover, er lægges en Tillægstold af 50 pCt., er udeladt i Henhold til Lov af 23de December 1864 og Deklaration af 19de Januar 1865.

Til §§ 4 og 5.

Disses Indhold er overensstemmende med de tilsvarende §§ 2 og 3 i Loven af 1863.

Til § 6.

I denne Paragraph er samlet de i §§ 4, 8, 9, 10 og 11 i Loven af 1863 givne Bestemmelser med Hensyn til Fortoldningen af Varer efter Værdien og særlig med Hensyn til Fortoldningen af Skibe og af strandede Varer, dog at det i Almindelighed er gjort Indføreren til Pligt at opgive og om muligt dokumentere de paagjældende Varers Værdi, og at som Følge heraf den i Loven særlig for Skibes Vedkommende trufne Bestemmelse for, hvorledes der vil være at forholde, naar Toldvæsenet finder, at den i de fremlagte Dokumenter angivne Pris ikke stemmer med Varens virkelige Værdi, er gjort gjældende med Hensyn til alle Varer, der fortoldes efter Værdien.

Der er derhos givet Lovens Bestemmelser i § 11 og i Slutningen af § 4 saadanne Tilføjninger, at det tydeligen fremgaar, at der af strandede Skibe, Skibsredskaber, Skibstilbehørgjenstande og andre strandede Varer kun er at erlægge Told, forsaavidt som de hjerpes iland, om de end forinden ere kjøbt ved Auktion eller paa anden Maade.